

че не съ дързновенни да противостојът сръщо сърднътъ си, и не имъ ся ще да знајътъ, че ю тъ-
срамотно да ся подлагатъ боязливо на тази страсть
сърдията, — нежели на юдинъ непріятель, когото
не быхъ могли никога да побѣдътъ. Но нека промъ-
жимъ разговоритъ, защото тъзи не съ ви угодни;
дозволете ми да направъ за да влѣзътъ моите па-
жове (ичъ оланларъ), които имать да поднескътъ на
дружеството нѣкои дарове.“ Въ минутъ бабичката
удари възъ трапезътъ, и видѣхъ че влѣзнахъ прѣзъ
четириятъ прозорцы на салона четири крылати мом-
чета, които бѣхъ най-хубавытъ на свѣта. Секо но-
сеше по юди юшничкъ пълни отъ скъпоцѣни
драгоцѣнисти. Царь Яко, като мѣтна очи въ сѫщо
врѣме възъ бабичкътъ, смая ся, като ю видѣ прѣо-
бразенъ на юди господжъ толко хубавъ и толко бо-
гатооблѣченъ, щото очи заслѣпяваше. „Ахъ! го-
споджо, рѣче той на вълшебницътъ, припознавамъ вы,
че вуй сте търговецътъ на мушмолитъ и лѣшницаитъ,
които мя бѣхъ много разсърдили; опростете на мал-
жото почитаніе, което показахъ къмъ васъ, защото
немахъ честь да вы познавамъ. — Отъ туй трѣбва да
ся научите, че нетрѣбва никога никому да изостаяте
отъ почитаніята. Но, принче мой, за да ви покажъ
че немамъ никаквъ злобъ, щж ви дарувамъ два да-
рове. Първыйтъ ю тази чаша; тя ю направена само
отъ діаманты, но не ю туй що ю прави драго-
цѣнина: Секой пѫтъ когато ще ся раздражите за да
ся разсърдите, напълнете тази чашъ съ водѣ, и ю
испивайте на три гълтъци, и веднѫга ще усѣтите че
страстъта ви ся укротява за да направи мѣсто на
разума. Ако ся ползвувате отъ този първъ даръ, вуй
ще ся удостоите за втория. Азъ знаю, че вуй обы-